

سه جوابیه به سه نامه

نگاهی به درون

دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

سلیمی نمین، عباس، ۱۳۳۳ -
 نگاهی به درون (سه جوبایه به سه نامه) [نوشته عباس سلیمی نمین، مسعود رضائی شریف آبادی].
 تهران: دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران، ۱۳۸۲
 ISBN 964- 95880-0-0 : ۸۰۰ ریال
 فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.
 ۱- ایران- تاریخ - جمهوری اسلامی، ۱۳۷۶، اسناد و مدارک ۲- ایران - سیاست و حکومت ۱۳۷۶
 ۳- نمایندگان مجلس - نامه ها ۴- شهروندان ایرانی- نامه ها ۵- ایران - تاریخ - جمهوری اسلامی،
 ۱۳۷۶ - جناح های سیاسی.
 الف. رضائی شریف آبادی، مسعود، (۱۳۴۱ -
 ب. عنوان.
 ۸ ن ۷۷ س/ ۱۷۱۶ DSR
 کتابخانه ملی ایران
 ۹۵۵/۰۸۴۴۰۷۲۷
 ۸۳-۲۶۴۸۵ م

دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

آدرس: تهران، خیابان ایرانشهر، خیابان سپند شرقی، کوچه خوارزمی، پلاک ۲، طبقه آخر

تلفن: ۸۸۱۳۳۷۱-۸۲۲۳۸۴۳-۸۲۲۳۸۴۴

WWW.DAMTA.com

آدرس الکترونیک:

info@damta.com

ناشر	○	دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران
عنوان	○	نگاهی به درون
نویسندگان	○	مسعود رضائی - عباس سلیمی نمین
نوبت چاپ	○	چاپ اول - تیر ۸۴
شمارگان	○	سه هزار نسخه
حقوق مؤلف	○	همه حقوق محفوظ است.
شابک	○	۹۵۸۸۰ - ۰۰۰ - ۹۶۴
چاپ و صحافی	○	چاپخانه فرهنگی سیاحتی کوثر
قیمت	○	۸۰۰ ریال

فهرست مطالب

مقدمه	۱
متن کامل نامه ۱۲۷ تن از نمایندگان مجلس ششم	۵
پاسخ دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران	۱۵
متن کامل نامه ۳۵۰ تن از شهروندان	۴۳
پاسخ دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران	۵۳
متن کامل نامه بدون امضای نمایندگان متحصن	۷۱
پاسخ دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران	۷۹

بسمه تعالی

ما درون را بنگریم و حال را
نی برون را بنگریم و قال را
«مولوی»

یکی از توصیه‌هایی که غالب اندیشمندان و متفکران به ملت‌ها می‌کنند، مطالعه تاریخ و تأمل در گذشته‌های دور و نزدیک است. بی تردید، این توصیه‌ای بسیار ارزشمند و مفید است که نباید مورد غفلت واقع گردد، اما در کنار آن باید به یک نکته نیز توجه کافی مبذول داشت و آن تدقیق در میزان انطباق مکتوبات بر واقعیات است. برآستی ما چگونه می‌توانیم به حاق مسائل تاریخی پی ببریم؛ وقایع و حوادثی که در روزگاران گذشته از پی هم آمده‌اند و رفته‌اند و امروز تنها آثار، نقل‌ها و مکتوباتی از آنها، در پیش روی ما وجود دارد؟

غرض از بیان آنچه آمد، گشودن باب بحث درباره روش تحقیق در تاریخ نیست؛ چرا که مبحثی مطول و پر نکته است و ورود به آن، فرصتی وسیع را می‌طلبد. مقصود، گوشزد کردن دو نکته است: نخست آن که «تاریخ خوانی» علی‌رغم ظاهر ساده آن، کاری بسیار دشوار است و دوم این که تکلیف امروز ما، جلوگیری از مشوه شدن «حقیقت» است تا مبادا راه برای آیندگان به منظور فهم تاریخ این دوران، صعب‌العبور یا خدای ناکرده مسدود گردد.

گوهر «حقیقت»، بی تردید از چنان ارزش و قدر و قیمتی برخوردار است که هر میزان کار و تلاش و تحمل مرارت و سختی برای زدودن غبار از چهره آن، ضرورت تام دارد. متأسفانه در عرصه تاریخ، این گوهر بشدت در معرض زنگارها و پیرایه‌ها قرار دارد و اندکی غفلت یا سستی، می‌تواند از تالو و درخشندگی آن بکاهد. در این عرصه، باید مراقب بود تا مبادا تواریخ مجازی و غیر حقیقی، عرصه را بر «حقیقت» تنگ کنند و آن را در محاق قرار دهند.

این نگرانی، بویژه در مورد تاریخ انقلاب اسلامی مصداق دارد. دشمنان خارجی انقلاب، از همان ابتدای شکل گیری این واقعه بزرگ، از آنجا که آثار و تبعات آن را در میان ملت‌های تحت سلطه و در طول زمان و نسل‌های آتی پیش بینی می کردند، دست به کار تحریف و تخریب آن به شیوه‌های گوناگون زدند و به این ترتیب آرشیوها و قفسه‌های کتابخانه‌های خود را مملو از آثار و اطلاعاتی خاص کردند تا حاضران و آیندگان را به راهی که خود می‌خواهند بکشانند و تصویری خودساخته از انقلاب اسلامی در ذهنشان بر جای گذارند. در داخل نیز کم نبوده و نیستند افراد و گروه‌هایی که براساس منافع شخصی و گروهی در کار «تاریخ‌سازی» هستند و طبعاً در این مسیر، از جایگزین ساختن مجازها به جای حقایق، ابایی ندارند. آیا در چنین اوضاع و احوالی، می‌توان آسوده نشست و نظاره گر تحریف تاریخ بود؟

«دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران» با در نظر داشتن این واقعیت که ازجمله بزرگترین و مهمترین حقوق نسل‌های حاضر و آینده این مرز و بوم، دسترسی به «حقایق تاریخی» است، بر خود فرض می‌داند تا در حد توان و مقدوراتش، در این مسیر گام بردارد.

به اعتقاد ما امروز جریان‌هایی در کشور شکل گرفته‌اند که بر اساس منافع حزبی و گروهی خود و با اتخاذ شیوه‌های تصاحب و حفظ جایگاه‌های قدرت، در حال بازنویسی نوعی تاریخ برای این دوران هستند. البته نقد و بررسی این گونه فعالیت‌ها، از جنبه‌های گوناگونی امکان پذیر است، اما آنچه طبعاً مورد توجه دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران قرار دارد، نگاه نقادانه به این مکتوبات از زاویه تاریخی است.

در واقع ما معتقدیم تمامی اشخاص و گروه‌ها و احزاب- فارغ از هر اندیشه و اعتقادی که دارند- در مسیر فعالیت‌های سیاسی خود، باید به یک اصل مهم پایبند باشند و آن «پاسداشت حقیقت» است. هیچ چیزی گران‌بهارتر از «حقیقت» نیست و لذا تحت هیچ عنوانی نباید بر چهره آن، غبار افشاندن شود. البته ارتکاب «اشتباه»، امری محتمل از سوی انسان‌هاست، اما فرق است میان اشتباه و تعمد در تحریف حقیقت. آنان که اشتباهی را مرتکب می‌شوند، به محض وقوف، اقدام به تصحیح آن می‌کنند، اما تحریف‌گران، هرگز گام در مسیر اصلاح و جبران خرابی‌ها نمی‌گذارند.

این که احزاب و گروه‌ها با چه انگیزه‌ای در جاده سیاست گام برمی‌دارند، مسئله‌ای نیست که برای این دفتر به مقتضای نوع فعالیت آن، در اولویت قرار داشته باشد، اما چنانچه تحریف تاریخ به صورت ابزاری جهت نیل به اهداف گروه‌ها و اشخاص درآید، طبیعی است که دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران خود را موظف به روشن‌گری می‌داند.

از طرفی، اعتقاد ما بر آن است که برای روشنگری، به هیچ عاملی جز استناد به «حقایق تاریخی» و «استدلال» حاجت نیست. حسنه بزرگ این روش، آن است که می‌تواند باب گفتگوهای منطقی و متین را باز کند و علاوه بر روشن ساختن چهره حقیقت، زمینه مساعدی را برای ارتقای سطح معلومات جامعه و تعمیق قدرت تجزیه و تحلیل یکایک آحاد مردم فراهم آورد، یعنی دقیقاً مخالف روشهای جدلی و مغالطه‌ای که با بکارگیری روشهای خاص، سعی در القاء مطالب به مخاطبان خود دارد.

آنچه در اینجا تقدیم حضور خوانندگان می‌شود، مجموعه‌ای است از سه نامه و پاسخهایی که از سوی دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران به آنها داده شده است. اگرچه این سه نامه خطاب به «مقام معظم رهبری» نگاشته شده است، اما از آنجا که در پای یکی از آنها امضای ۱۲۷ نفر از نمایندگان مجلس ششم و در پای دیگری امضای جمعی (۳۵۰ نفر) از نمایندگان مجلس و تعدادی از اشخاص سیاسی و فرهنگی قرار دارد و نامه سوم نیز بدون امضاست و در سایتها و برخی جراید منتشر شده و دوم خرداد منعکس شده و چه بسا در حال حاضر و آینده، مورد استناد واقع گردد، ارائه پاسخ و توضیحاتی در مورد آنها را از جنبه تاریخی لازم و ضروری یافتیم.

در پایان، ذکر این نکته را ضروری می‌دانیم که برخلاف آنچه انتظار می‌رفت، یعنی استقبال مسئولان نشر از انتشار مطالبی که سخنان و استدلالات دو طرف مباحثه به طور کامل در معرض دید و قضاوت خوانندگان نهاده شده است، در مسیر چاپ این اثر با کم‌لطفی‌هایی در صدور مجوز مواجه شدیم که متأسفانه ارائه این اثر به بازار کتاب را با وقفه مواجه ساخت. به هر تقدیر، اینک که «نگاهی به درون» توانسته است مراحل چاپ و انتشار را پشت سر بگذارد، امید ما آن است که علاوه بر توفیق در روشنگری افکار عمومی و واداشتن جامعه به تأمل و تعمیق بایسته در مسائل و موضوعات حساس و پیچیده سیاسی و فرهنگی، بتواند الگوی مناسبی در زمینه بسط گفت و گوهای مبتدل میان صاحبان افکار و عقاید متفاوت و به قضاوت طلبیدن جامعه باشد. به امید پایداری حقیقت و پایداری ملت بزرگ ایران.

دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

مرداد ۸۲